

Opilý koráb

Pražce

1. Nikdy neviděl příboj skály prát,
snad proto začal o tom,
jak v myšlenkách to vídal rád,
řádky opilý psát, kde bral na to sílu?

2. Na říčce uprostřed města spal,
ten koráb dál se nocí
pod vlajkou snů a drog vpřed hnál,
to se zas jenom zdál jeden sen, kterej mívá.
R: O kouzle míst, kde se skrývá před náladou zlou,
před světem, před sebou,
nechce víc než pro lásku žít,
kolik ještě teď chvíl, kolik dnů na ni zbývá.

3. Nikdy neviděl plachty ve větru plát,
jen rád se houpal
na vlnách jinejch míst a dnů,
dnů, kde se zapomíná, že je strach, že je bída.
R: Kde se nemusí bát a skrývat před náladou zlou,
před světem, před sebou,
může žít, jen pro lásku žít
každej den, každou noc, každou chvíli,
každej den, každou noc má dost síly ...